॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टा इंन्द्राग्नी अपांगूहता क्षेत्रं प्रचायत्प्रजापंतिरिन्द्राग्नी व में प्रजा अपांघुक्षतामिति स एतमैंन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्यत्तन्निरंवप्तावंस्मै प्रजाः प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्यं प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजान्न विन्दतं ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालन्निर्वपेत्प्रजाकांम इन्द्राग्नी (१)

पुव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मैं प्रजां प्रसाधयतो विन्दतें प्रजामैंन्द्राग्नमेकांदशकपालि विवेधे स्पर्छं मानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति ताभ्यांमेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृं व्यस्य वृङ्के वि पाप्मना भ्रातृं व्येण जयतेऽप् वा पृतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं कामित् यः संङ्गाममुंपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालि तिः (२) वपेथ्सङ्गाममुंपप्रयास्यित्रं नद्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित

तावेवास्मिन्निन्द्रयं वीर्यं धत्तः सहिन्द्र्येणं वीर्येणोपप्रयाति जयति त॰ संङ्गामं वि वा एष इन्द्रियेणं वीर्येणर्द्धते यः संङ्गामञ्जयंत्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालन्निर्वपेथ्सङ्गामञ्जलेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मिन्निन्द्रयं वीर्यम् (३)

धृत्तो नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृंद्ध्यतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियं वीर्यङ्कामित् य एति जनतांमैन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निर्वपेञ्चनतांमे एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येण जनतांमिति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इंन्द्रियस्यं वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणंमेव (४)

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मां इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयंच्छिति क्षेत्रपृत्यं चुरुं निर्वपेश्चनतांमागत्येयं वै क्षेत्रंस्य पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्येन्द्राग्नमेकांदशकपालमुपरिष्टान्निर्वपेदस् प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्धंत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उंपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निर्वीर्यं पूषणमेवेकान्नचंत्वारिष्शचं॥1।॥[१]

ऽतिपादयैत्पथो वा एषोऽस्यपंथेनैति यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यौंं वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंत्यग्निमेव पंथिकृत् इ स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैन्मपंथात्पन्थामपिं नयत्यनुङ्गान्दक्षिणा वही ह्यंष समृद्धा अग्नये व्रतपंतये (६) पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नेव्रत्यमिव चरेंदग्निमेव व्रतपंति स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनंब्बॅंतमालंभयति व्रत्यों भवत्यग्रयें रक्षोघ्ने प्रोडाशंमष्टाकंपालित्रवंपेद्य रक्षा रेसि सर्चेरन्नग्निमेव रंक्षोहण्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्माद्रक्षाड्स्यपंहन्ति निशिंतायान्निर्वपेत् (७) निशिंताया हि रक्षा रेसि प्रेरतें सम्प्रेणींन्येवैनांनि

अग्नयें पथिकृतें पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्यो

दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याः वा पौर्णमासीं वां-

निश्वतायाः हि रक्षाशस प्ररत सम्प्रणान्यवनानि हिन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षंसामनंन्ववचाराय रक्षोघ्नी याँज्यानुवाक्यं भवतो रक्षंसाः स्तृत्यां अग्नयं रुद्रवंते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्रिवंपेदिभ्चिरंत्रेषा वा अंस्य घोरा तुनूर्यद्रुद्रस्तस्मां एवैनुमावृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छंत्युग्नयं

सुरभिमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषाः

वा प्रमीयेंर्न् यो वां बिभीयादेषा वा अस्य भेष्उयां तुनूर्यथ्संरिभमती तयैवास्में भेष्जङ्कंरोति सुरिभमतें भवति पूतीग्न्थस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपथ्सङ्गामे सं यंत्ते भाग्धेयेंनैवैन १ शमियत्वा परांन्भि निर्दिशिति यमवंरेषां विद्धान्ति जीवंति स यं परेषां प्र स मीयते जयंति त १ संङ्गामम् (९)

अभि वा एष एतानुंच्यति येषां पूर्वाप्रा अन्वर्श्वः प्रमीयन्ते पुरुषाहुतिर्द्यस्य प्रियतमाऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन श्रमयति नैषां पुरा-ऽऽयुषोऽपरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्यं गृहानुंच्यति यस्यं गृहान्दहंत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन शमयति नास्यापंरङ्गृहान्दंहति॥ (१०)

ब्रतपंतये निशंतायात्रिर्वपृत्पुरुषाः सङ्ग्रामत्र च्त्वारि च॥———[२] अग्नये कामाय पुरोडाशम्षाकपालुत्रिर्वपृद्यङ्कामो नोपनमेंद्ग्निमेव काम् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन्ङ्कामेन समर्द्धयत्युपैन्ङ्कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंम्ष्टाकंपालृन्निवंपेथ्स्पर्द्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वाऽग्निमेव यविष्ठ्डं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृंब्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ निर्वपेदिभिचर्यमांणोऽग्निमेव यविष्ठ हुं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्माद्रक्षा हिस यवयित् नैनंमिन् चर्रन्थस्तृणुतेऽग्नय आयुंष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ निर्वपे कामयेत् सर्वमायुंरियामित्यग्निमेवायुंष्मन्त हुं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्नं (१२)

आयुंर्दधाति सर्वमायुंरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशंम्ष्टाकंपात् ऽग्निमेव जातवेदस्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनं भूतिङ्गमयति भवंत्येवाग्नये रुकांते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालन्निवंपेद्रुव ऽग्निमेव रुकांन्त्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्नुचंन्दधाति रोचंत एवाग्नये तेजंस्वते पुरोडाशम्ं (१३) अष्टाकंपालृत्तिर्वपृत्तेजंस्कामोऽग्निमेव तेजंस्वन्त्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्तेजों दधाित तेज्स्ब्येव भंवत्यग्नयें साह्न्त्यायं पुरोडाशंमुष्टाकंपालृत्तिर्वपृथ्सीक्षंमाणो-ऽग्निमेव साह्न्त्यङ् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तेनैव संहते यह सीक्षंते॥ (१४)

रि सीक्षिती॥ (१४) भ्रातृंव्यस्यास्मिन्तेजंस्वते पुरो॒डाशंमृष्टात्रि^५शच॥**—————[३]**

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निवंपेद्यः कामयेतान्नवान्थ्य

स्वनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैन्मर्नवन्तङ्करोत्यन्नंवानेव भंवत्यग्नयेंऽन्नादायं पुरोडाशंमृष्टाकंपाल न्निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनंमन्नादङ्करोत्यन्नादः (१५) एव भंवत्यग्नयेऽन्नंपतये पुरोडाशंमृष्टाकंपालन्निर्वपेद्यः कामयेतान्नंपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नंपतिः स्वनं भाग्धेयेनोपंधा

णुव भवत्युग्नयेऽन्नपतये पुराडाशम्ष्टाकपाल्निवप्दाः कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नपति इस्वेनं भाग्धेयेनोपंध स एवेन्मन्नपतिङ्करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये पवंमानाय पुरोडाशंम्ष्टाकंपाल्निवंपेदग्नये पावकायाग्नये शुचंये ज्योगांमयावी यदग्नये पवंमानाय निवंपति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यदग्नये (१६) आयुरेवास्मिन्तेनं दधात्युतं यदीतासूर्भवंति जीवंत्येवैतामेव निर्वपेचक्षुंष्कामो यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुचंये चक्षुंरेवास्मिन्तेनं दधाति (१७)

पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यदग्रये शुचंय

उत यद्यन्थो भवंति प्रैव पंश्यत्यग्नये पुत्रवंते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्निवंपेदिन्द्रांय पुत्रिणे पुरोडाश्मेकांदशकपा प्रजाकांमोऽग्निरेवास्मैं प्रजां प्रंजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्रयंच्छत्यग्नये रसंवतेऽजक्षीरे च्रुं निवंपेद्यः कामयेत् रसंवान्थ्रस्यामित्यग्निमेव रसंवन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवेन् रसंवन्तु रसंवन्य रसंवन्तु रसंवन्तु

रसंवानेव भंवत्यजिक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यद्जा साक्षादेव रसमवंरुन्धेऽग्नये वसुंमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपेट कामयेत् वसुंमान्थ्स्यामित्यग्निमेव वसुंमन्त्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवेनं वसुंमन्तङ्करोति वसुंमानेव भंवत्यग्नये वाज्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपेथ्सङ्गामे सं यत्ते वाजम् (१९) वा एष सिंसीर्षित यः संङ्ग्नामञ्जिगीषत्यग्निः खलु वे देवानां वाज्रसृद्ग्निमेव वाज्रसृत्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित धावंति वाज्र् हिन्तं वृत्रञ्जयंति तः संङ्ग्नाममथो अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्नयेऽग्निवतं प्रोडाशंम्ष्टाकंपाल्तिर्वपेद्यस्याग्नावग्निमंभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजंमानम् (२०)

अभिसम्भवतः स ईंश्वर आर्तिमार्तोर्यदुग्नयें ऽग्निवते निर्वपंति भागधेयेनैवैनौं शमयति नार्तिमार्छति यजंमानो-ऽग्रये ज्योतिष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालन्निवंपेद्यस्याग्निरुद्धृतो-ऽहूंतेऽग्निहोत्र उद्घायेदपंर आदीप्यांनूद्धृत्य इत्यांहुस्तत्तथां न कार्यं यद्भागधेयमभि पूर्व उद्धियते किमपंरोऽभ्युत् (२१) ह्रियेतेति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः प्रथमञ्जेज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः। स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यों हव्यं वंहतु प्रजानन्निति छन्दोभिरेवैनु इं स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौ-ऽग्निरित्यांहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापितितमिति यद्ग्रये ज्योतिंष्मते निर्वपंति यदेवास्य ज्योतिः परांपतितन्तदेवावंरुन्थे। (२२)

क्रोत्यन्नादो दंधाति यद्ग्रये शुचंये चक्षुंरेवास्मिन्तेनं दधाति करोति वाजं यर्जमान्मुदेवास्य

वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृत्तिर्वपद्वारुणं च्रुन्दंधिकाव्यणं च्रुमंभिशस्यमानो यद्वैश्वान्रो द्वादंशकपालो भवंति सं वथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्सरेणैवैन ई स्वदयत्यपं पापं वर्ण ई हते वारुणेनैवेनं वरुणपाशान्मुंश्वति दिधकाव्यणां पुनाति हिर्णयन्दिक्षणा प्वित्रं वे हिर्णयं पुनात्येवेनंमाद्यंमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वेपत्प्रजाकांमः सं वथ्सरः (२३)

वा एतस्याशाँन्तो योनिं प्रजायै पशूनान्निर्दहित योऽलं प्रजायै सन्प्रजान्न विन्दते यद्वैश्वान् हादेशकपालो भवंति सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान् सं वथ्सरमेव भांग्धेयेन शमयित् सौंऽस्मे शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयित वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुंश्चित दिधिकाळणां पुनाति हिरंण्यन्दिश्वणा प्वित्रं वै हिरंण्यं पुनात्येवैनम् (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वान्रन्द्वादेशकपालं निर्विपेत्पुत्रे जाते यद्देशकपालों भवंति गायित्रयेवैनं ब्रह्मवर्चसेनं पुनाति यत्रवंकपालिस्रिवृतैवास्मिन्तेजों दधाति यद्दर्शकपालो विराज्ञवास्मिन्त्रत्राद्यंन्दधाति यदेकांदशकपालिस्रिष्टुभैवा-स्मिन्त्रियं दंधाति यद्वादंशकपालो जगंत्यैवास्मिन्पशून्दंधाति यस्मिश्रात एतामिष्टिन्तिर्वपंति पूतः (२५) प्व तेज्ञस्व्यंत्राद इंन्द्रियावी पंशुमान्भवत्यव वा पृष सुवर्गालोकाच्छिंद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी

पृष सुंवर्गाल्लोकाच्छिंद्यते यो देर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंति सुवर्गाय हि लोकायं दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वान्रन्द्वादंश-कपालिन्नवंपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपाद्यं सं वथ्मरो वा अग्निवेश्वान्रः सं वथ्मरमेव प्रीणात्यथों सं वथ्मरमेवास्मा उपद्याति सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये (२६) अथो देवतां प्वान्वारभ्यं सुवर्गलांकमेति वीरहा वा पात्रस्यं सोद्यानं स्वारावं

अथों देवतां एवान्वारभ्यं सुवर्गह्याँकमेति वीर्हा वा एष देवानां योंऽग्निमुद्धासयते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋतायवेः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयम्ष्टाकपालन्निर्वपेद्धैश्वान्रन्द्वादेशकपालम्ग्निम्

पुराऽन्नमक्षन्नाग्र्यम्षाकपालान्नवपद्वश्वान्रन्द्वादशकपालम्।ग्रम् यद्ष्टाकपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायुत्री गांयुत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तर

आतिथ्यङ्करोत्यथो यथा जर्नं यतेंऽवसङ्करोतिं तादक् (२७) एव तद्वादंशकपालो वैश्वानरो भंवति द्वादंश मासाः सं वथ्सरः सं वथ्सरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं

योनिंङ्गमयत्याद्यंमस्यात्रं भवति वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपेन्मा सप्तकंपालङ्गामंकाम आहवनीयं वैश्वानरमधिश्रयति गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये द्वादंशकपालो वैश्वानरो भविति द्वादंश मासाः सं वथ्सरः सं वथ्सरेणैवास्मै सजाता इश्चांवयति मारुतो भंवति (२८)

मरुतो वै देवानां विशों देवविशेनैवास्में मनुष्यविशमवंरुन्धे सप्तकंपालो भवति सप्तगंणा वै मरुतों गणश एवास्मैं संजातानवंरुन्थेऽनूच्यमान आसांदयति विशंमेवास्मा अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (२९)

प्रजाकांमः सं वथ्सरः पुनात्येवैनं पूतः समेध्ये तादङ्गांकृतो भंवत्येकान्नत्रि रशर्च॥—[५]

आदित्यं चरुं निर्वपेथ्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं अदितिरस्यामेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरन्द्वादेशकपालन्निर्वपेव सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानुरः सं वथ्सुरः खलु वै

देवानांमायतंनमेतस्माद्वा आयतंनाद्देवा असुंरानजयन् यद्वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति देवानांमेवायतंने यतते जयंति त॰ संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ मृंजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरत्रमित्तं वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृत्तिर्वपिद्विद्विषाण्यां सं वथ्यरा वा अग्निर्वेश्वान् सं वथ्यरस्वंदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते सं वथ्यराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यंति तं वर्रुणो गृह्णाति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृत्तिर्वपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यं सं वथ्यरो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्यरमेवात्वा निर्वरुणम् (३१)

प्रस्तांद्भिद्रुंह्यति नैनं वर्रणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिंगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णातिं वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेदविं प्रतिगृह्यं सं वथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्सरस्वंदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्नोति य उभ्यादंत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपे (३२) प्रतिगृह्यं सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरस्वंदितम्व प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेश् वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यदा खलु वै सं वथ्सरञ्जनतांयाञ्चर्त्य स धनार्घो भविति यद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति सं वथ्सरसाताम्व सनिम्भि प्रच्यंवते दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै सं वथ्सरम् (३३)

प्रयुज्य न विंमु अत्यंप्रतिष्ठानो वै स भंवत्येतमेव वैंश्वान्रं पुनंरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुक्के तं भांगुधेयेन विम् अति प्रतिष्ठित्ये यया रख्वों तमाङ्गामा जेत्तां भ्रातृं व्याय प्रहिंणुया निर्द्रितमेवास्मै प्रहिंणोति॥ (३४)

हणुयात्रर्ऋातम्वास्म् प्राहणाता (३०) _{-[६]}निर्वरुणं वंपेदुभयादद्यो वै सं वथ्सर४ षद्गिर्रशच।]

पुन्द्रं चुरुं निर्विपत्पशुकांम पुन्द्रा वै पृशव इन्द्रंमेव स्वेन भागधेयेनोपंधावित स पृवास्में पृशून्प्रयंच्छिति पशुमानेव भविति चुरुर्भविति स्वादेवास्मे योनैंः

पश्नप्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावंते पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेत्पः इन्द्रियं वै पृशव इन्द्रमेवेन्द्रियावंन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपं

धावति सः (३५)

द्वितीयः प्रश्नः

ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रंमेव घर्मवंन्त्र स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्दंधाित ब्रह्मवर्चस्येव भवतीन्द्रांयार्कवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निवंपेदन्नंकामोऽर्को वै देवानामन्निमन्द्रं स्वेनं भाग्धेयेन (३६) उपंधावित स एवास्मा अन्नं प्रयंच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्रांय

एवास्मां इन्द्रियं पुशून्प्रयंच्छति पशुमानेव भंवतीन्द्रांय

पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्वह्मवर्चसकांमो

घर्मवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्तिर्वपेदिन्द्रांयेन्द्रियावंत् इन्द्रांयार्कवंते भूतिंकामो यदिन्द्रांय घर्मवंते निर्वपंति शिरं एवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयेन्द्रियावंत आत्मानंमेवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयार्कवंते भूत एवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवंत्येवेन्द्रांय (३७) अश्होमुचे पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्यः पाप्मनां

गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अश्ह् इन्द्रमेवाश्होमुच् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवैनं पाप्मनोऽश्हंसो मुश्रुतीन्द्रांय वैमृधायं पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेद्यं

मृधोऽभि प्रवेपेरत्राष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रंमेव वैमृधः स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्मान्मृधंः (३८)

अपंहन्तीन्द्रांय त्रात्रे पुंरोडाशुमेकांदशकपालन्निर्वपेद्बद्धो वा परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातार इस्वेन भागधेयेनोपंधावति स एवैनेन्त्रायत इन्द्रांयार्कश्वमेधवंते पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेष मंहायज्ञो नोपनमेंदेते वै मंहायज्ञस्यान्त्ये तनू यदंर्काश्वमेधाविन्द्रं स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्मां अन्ततो

मंहायज्ञश्चांवयत्युपैनं महायज्ञो नंमति॥ (३९) ड्डन्द्रियावंन्तु इं स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित सौंऽर्कवंन्तु स्वेनं भागुधेयेनैवेन्द्रांयास्मान्मृधोंऽस्मै

इन्द्रायान्वृंजवे पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्ग्रामंकाम इन्द्रमेवान्वृंजुङ् स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै

सजाताननुंकान्करोति ग्राम्येव भवतीन्द्राण्यै चरुं निर्वपेद्यस्य सेनाऽस १ शितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनांयै देवते नद्राणीमेव स्वेनं भागधेयेनोपंधावति सैवास्य सेना स स इयंति बल्बंजानिपं (४०)

इस्रो सन्नह्येद्गौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेहत्ततो बल्बंजा

उदंतिष्ठन्गवांमेवेनं न्यायमंपिनीय गा वंदयतीन्द्रांय मन्युमते मनंस्वते पुरोडाश्मेकांदशकपालृन्निर्वपेथ्सङ्गामे सं यंत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनंसा सङ्गामञ्जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनंस्वन्त् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्मिनिन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयंति तम् (४१)

सङ्गाममेतामेव निर्वपेद्यो हृतमंनाः स्वयं पांप इव् स्यादेतानि हि वा एतस्मादपंत्रान्तान्यथैष हृतमंनाः स्वयं पांप इन्द्रमेव मंन्युमन्तं मनस्वन्त् इस्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मिन्निन्द्रियं मृन्युं मनो दधाित् न हृतमंनाः स्वयं पांपो भवतीन्द्रांय दात्रे पुंरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेद्यः कामयेत् दानंकामा मे प्रजाः स्युः (४२)

इतीन्द्रंमेव दातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मै दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्तीन्द्रांय प्रदात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालित्रिवंपेद्यस्मै प्रत्तंमिव सन्न प्रदीयेतेन्द्रंमेव प्रदातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मै प्रदापयतीन्द्रांय सुत्राम्णं पुरोडाश्मेकांदशकपालित्रवंपेदपंरुद्धो वा (४३) अप्रुद्धमानो वेन्द्रंमेव सुत्रामाण्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवैनंत्रायतेऽनपरुद्धो भंवतीन्द्रो वे स्टङ् देवतांभिरासीध्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशक् मंदधाच्छकंरी याज्यानुवाक्ये अकरोद्धज्रो वे शकंरी स एनं वज्रो भूत्यां ऐन्ध (४४)

सों ऽभवृथ्सों ऽबिभेद्भूतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापंतिं पुन्रुपांधाव्थ्स प्रजापंतिः शक्वं अधि रेवती त्रिरंमिमीत् शान्त्या अप्रंदाहाय यो ऽलई श्रिये सन्थ्यहङ्ख्यं मानेः स्यात्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपाल त्रिवंपेदिन्द्रं मेव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मित्रिन्द्रियन्दंधाति रेवतीं पुरोनुवाक्यां भवति शान्त्या अप्रंदाहाय शक्वंरी याज्यां वज्रो व शक्वंरी स एनं वज्रो भूत्यां इन्धे भवंत्येव॥ (४५)

अपि तः स्युंवेंन्य भवति चतुंर्वश च॥———[८]
आग्नावैष्ण्वमेकांदकपालिन्निवंपेदिभ्चिर्न्थ्सरंस्वत्याज्यंभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदामावैष्णव एकांदशकपालो

स्याद्वार्हस्यत्यश्चरुयदाभावणाव एकादशकपाला भवंत्यभिः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांभिश्चेवैनं यज्ञेनं चाभिचंरित सरंस्वत्याज्यंभागा भवित वाग्वै सरंस्वती वाचैवैनंम्भिचंरित बार्हस्पत्यश्चरुभंवित ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मंणैवैनंम्भिचंरित (४६)

प्रति वै प्रस्तांदिभ्चरंन्तम्भिचरिन्त् द्वेद्वे पुरोनुवाक्यें कुर्यादित्प्रयंक्त्या एतयेव यंजेताभिचर्यमाणो देवतांभिरेव देवताः प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताःश्चेव यज्ञं चं मद्ध्यतो व्यवंसपिति तस्य न कुतंश्चनोपांव्याधो भवित नैनंमिभ्चरंन्स्तृणुत आग्नावैष्णवमेकांदशकपालित्रिर्वपद्यं यज्ञो न (४७)

उपनमंदिशिः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञौऽग्निश्चैव विष्णुं च स्वेन भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्में यज्ञं प्रयंच्छत् उपैनं यज्ञो नंमत्याग्नावैष्णवं घृते चुरुं निर्वप्चिक्षुंष्कामोऽग्नेर्वे चक्षुंषा मनुष्यां वि पंश्यन्ति यज्ञस्यं देवा अग्निश्चैव विष्णुं च स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेव (४८)

अस्मिश्रक्षुंधत्तश्रक्षंष्मानेव भेवति धेन्वै वा एतद्रेतो यदाज्यंमन्डुहंस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति घृते भेवति तेजो वै घृतन्तेज्रश्रक्षुस्तेजंसैवास्मै तेज्रश्रक्षुरवंरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं वृङ्के भ्रातृंब्यो यजंमानो- ऽयंजमानस्याद्ध्रकंत्पां प्रति निर्वपेद्भातृंव्ये यजंमाने नास्यैन्द्रियम् (४९)

वीर्यं वृङ्के पुरा वाचः प्रवंदितोर्निर्वपेद्यावंत्येव

वाक्तामप्रोदितां भ्रातृं व्यस्य वृङ्के तामस्य वाचं प्रवदंन्तीमृन्या वाचोऽनु प्रवदन्ति ता इंन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्ण्वमृष्ट सवनस्यांकाले सर्रस्वत्याज्यंभागा स्याद्वार्हस्पृत्यश्चरुर्यदृष्टाकेष् भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गांयत्रं प्रांतः सवनं प्रांतः सवनमेव तेनांप्रोति (५०) आग्नावैष्णवमेकांदशकपालित्रिर्वपेन्माद्धांन्दिनस्य

सर्वनस्याकाले सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्यदेकांदर्भवृत्योकांदशाक्षरा त्रिष्ठुत्रेष्टुंभं माद्धांन्दिन् संवनं माद्धांन्दिनम्व सर्वनन्तेनांप्रोत्याग्नावेष्ण्वन्द्वादंशकपालृत्रिर्वपेत्तृत् सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतन्तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनांप्रोति देवतांभिरेव देवताः (५१)
प्रतिचरंति यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मंणा ब्रह्मं

प्रतिचरित युज्ञेन युज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कपालैरेव छन्दार्रस्याप्नोति पुरोडाशैः सर्वनानि मैत्रावरुणमेकंकपालृत्निर्वपद्वशायें काले यैवासौ भ्रातृंव्यस्य वृशाऽनूंबन्ध्यां सो एवेषेतस्यैकंकपालो भवति नहि कृपालैंः पृशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवैनंमभिचंरित युज्ञो न तावेवास्यैन्द्रियमाँप्रोति देवताः सप्तित्रिरंशच।१।॥——[९]

असावांदित्यो न व्यंरोचत तस्मैं देवाः प्रायंश्चित्तिमैच्छुन्तस्मीं पुत सोमारौद्रं चुरुं निरंवपन्तेनैवास्मिन्नुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकांमः स्यात्तस्मां पुत सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेथ्सोमंश्चेव रुद्रं च स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्धंत्तो ब्रह्मवर्चस्यंव भवित तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रद्रः (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमांसः साक्षादेव ब्रंह्मवर्च्समवंरुन्धे परिश्रिते याजयित ब्रह्मवर्च्सस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवंध्साये दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षंणमाज्यंन मार्जयन्ते यावंदेव ब्रह्मवर्च्सन्तथ्सवंङ्करोत्यितं ब्रह्मवर्चसङ्कियत् इत्यांहरिश्वरो दुश्चर्मा भिवंतोरितिं मान्वी ऋचौ धाय्यं कुर्याद्यद्वे किं च मनुरवंदत्तद्वेषजम् (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयादुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णां चुरुं निर्वपेथ्सौम्यो वै देवत्या पुरुषः पौष्णाः पृशवः स्वयैवास्मै देवत्या पृशिभिस्त्वचंङ्करोति न दुश्चर्मा भवित सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेत्प्रजाकांमः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं पृवास्मै रेतो दधांत्यग्निः प्रजां प्रजनयित विन्दतें (५५)

प्रजार सोंमारौद्रं चुरुं निर्वपेदिभिचरंन्थ्सौम्यो वै देवतंया पुरुष एष रुद्रो यद्ग्निः स्वायां एवैनं देवतांयै निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेद्र्योगांमयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निर शरीरं यस्य ज्योगामयंति सोमादेवास्य रसंनिष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमृत यदि (५६)

इतासुर्भवंति जीवंत्येव सोमारुद्रयोवां एतङ्गंसित होता निष्विंदित स ईंश्वर आर्तिमार्तोरनुङ्गान् होत्रा देयो विहुवां अनुङ्गान् विहुर्होता विहुनेव विहुमात्मान एएणोति सोमारौद्रं चुरुं निर्वेषेद्यः कामयेत् स्वैंऽस्मा आयतेने भ्रातृंव्यं जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्छमुंछ्न्याद्रछन्नार्छं बर्हिषंः स्तृणीयादर्छं नार्छमिष्ट्रास्याभ्याद्छादर्छं न स्व एवास्मां आयतंने भ्रातृंव्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषुजं विन्दते यदि स्तृणीयादर्छन्द्वादंश च।10।॥**————[१०**]

पुन्द्रमेकांदशकपालृन्निर्वपन्मारुत स्पप्तकंपालृङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव मुरुतंश्च स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति त पुवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं पुन्द्रमधिश्रयित् गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये सप्तकंपालो मारुतो भवति सप्तगंणा व मुरुतो गण्श पुवास्में सजातानवंरुन्थेऽनूच्यमान् आसांदयित् विशंमेव (५८)

अस्मा अनुंवर्त्मानङ्करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्रायं च विशे चं समदंन्दद्धामित्यैन्द्रस्यांवद्यन्त्रूंयादिन्द्रायानुं ब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयान्मरुतों यजेतिं मारुतस्यांवद्यन्त्रूंयान्मरुद्धो-ऽनुंब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यों भाग्धेये समदन्दधाति वितृ १ हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत् कल्पेर्न्निति यथादेवृतमंवदायं यथादेवृतं यंजेद्भाग्धेयेनैवैनान् यथायथङ्कल्पयित कल्पंन्त पृवैन्द्रमेकांदशकपालृन्निवंपेद्वैश्वदेवन्द्वादंशकपालुङ्गामंकाम् इन्द्रेश्चैव विश्वारंश्च देवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवत्यैन्द्रस्यांवदायं वैश्वदेवस्यावंद्येदथैन्द्रस्यं (६०)

उपरिष्टादिन्द्रियेणैवास्मां उभ्यतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय वासो दक्षिणा सजातानामुपंहित्यै पृश्चिये दुग्धे प्रैयंङ्गवं च्रं निर्वपेन्मुरुद्धो ग्रामंकामः पृश्चिये वै पर्यसो मुरुतो जाताः पृश्चिये प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतंया सजाता मुरुतं पृव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति त पृवास्मै सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भवति प्रियवंती याज्यानुवाक्ये (६१)

भ्वतः प्रियमेवैन र समानानाँ इरोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां भवति द्विपदं एवावं रुन्धे चतुंष्पदा याज्यां चतुंष्पद एव प्रान्वं रुन्धे देवासुराः सं यंत्ता आस्नते देवा मिथो विप्रिया आस्नते ईऽन्यौन्यस्मे ज्येष्ठगायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यं कामन्नृ प्रिवंसुंभिः सोमों रुद्रैरिन्द्रों म्रु द्विवं रुण आदित्यैः स इन्द्रं प्रजापंति मुपांधावृत्तम् (६२) पृतयां संज्ञान्यांऽयाजयद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशं मृष्टाकंपाल् नि

रुद्रवंते चुरुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवंते चुरुन्ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठांयाभि समजानत् यः संमानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां संज्ञान्यां याजयेद्ग्रये वसुमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृन्निर्वपेथ्सोमांय रुद्रवंते चुरुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवंते चुरुमिन्द्रंमेवेनं भूतश्चेष्ठांय समाना अभिसञ्जानते विसेष्टः समानानां भवति॥ (६३)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्यं याज्यानुवाक्यें तं वरुंणाय चतुंर्दश च।11।॥——[११]

हिर्ण्यगर्भ आपों ह् यत्प्रजांपते। स वेंद पुत्रः पितर् समातर् स सूनुर्भुव्थ्स भुंवत्पुनंभिषः। स द्यामौर्णोदन्तिरिक्ष स स्वः स विश्वा भुवो अभव्थ्स आऽभंवत्। उदुत्यश्चित्रम्। सप्रंत्ववन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेनं सं यता। बृहत्तंतन्थ भानुना। निकाव्यां वेधसः शर्श्वंतस्क्र्रहस्ते दर्धानः (६४)

नयां पुरूणिं। अग्निर्भुंबद्रयिपतीं रयीणाः सत्रा चंक्राणो अमृतांनि विश्वां। हिरंण्यपाणिमूतयें सिवतार्मुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पदम्। वाममद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यः सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेर्या धिया वांम्भाजः स्याम। बिड्तथा पर्वतानाङ्क्षिद्धं बिंभर्षि पृथिवि। प्रया भूमि प्रवत्वति महा जिनोषिं (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्टोभन्त्यक्तभिः। प्र या वाज्ञन्न हेषंन्तं पेरुमस्यंस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येंद्धर्यश्व पीतः। अयं यः सोमो न्यधांय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरंमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमा ऋजीषी। सोमो विश्वान्यत्सा वनांनि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानांनि देभुः। प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋत्युश्चिकेतेन्द्रांय ब्रह्मं ज्मदंग्निरर्चन्नं। वृषां यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धर्तं दर्ष्ह। स्वाधंस्ते मदंश्च शुष्म्यं च ब्रह्म नरों ब्रह्मकृतः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रों दधते पृथ्सु तुर्याम्। वषंद्वे विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट ह्व्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरों मे यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। प्र तत्ते अद्य शिंपिविष्ट नामार्यः शर्सामि वयुनांनि विद्वान्। तं त्वां गृणामि त्वसमतंवीयान्क्षयंन्तम्स्य रजंसः पराके। किमित्तं विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वंबक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्पो अस्मदपंगूह एतद्यद्न्यरूपः समिथे बुभूथं। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रियं वीरवंन्तं परीणसम्। शिशीहि नंः सूनुमतंः। दा नो अग्ने शितिनो दाः संहस्निणो दुरो न वाज् क्ष् श्रुत्या अपांवृधि। प्राची द्यावांपृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिंद्युतुः। अग्निर्दा द्रविंणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां स्नोतिं। अग्निर्दिवि ह्व्यमातंतानाग्नेर्धामांनि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भेर। घृतं न पूतं तुनूरेरेपाः शुचि हिरंण्यम्। तत्ते रुक्यो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सूर्पिषो दवीं श्रीणीष आसिने। उतो न उत्पूपूर्या उक्थेषुं शवसस्पत इष स्तोतृभ्य आ भेर। वायो शृत हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वां ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिः (७०)

यासि दाश्वा श्समच्छां नियुद्धिर्वायविष्टयें दुरोणे। नि नों र्यि श्समोर्ज्ञसं युवेह नि वीरवृद्धव्यमिश्वयं च रार्धः। रेवर्तीर्नः सधमाद इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवा श इद्रेवतंः स्तोता स्यात्त्वावंतो मुघोनंः। प्रेदुं हरिवः श्रुतस्यं॥ (७१)

जिनोषिं देभुः प्र हुव्यं बुभूथ् मा याभिश्चत्वारि॰्शर्च॥ (१२)॥———[१२]

प्रजापंतिस्ताः सृष्टा अग्नयं पथिकृतेऽग्नये कामायाग्रयेऽत्रवते वैश्वान्रमादित्यं चुरुमैन्द्रं चुरुमिन्द्रायान्युंजव आग्नावैष्ण्वम्सौ सौमारौद्रमैन्द्रमेकांदशकपाल॰ हिरण्यगुर्भो द्वादंश॥ (१२) प्रजापंतिरुग्नये कामायाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयौरिद्धो सन्नहोदाग्नावैष्ण्वसुपरिष्टाद्यासिं वाश्वा॰सुमेकंसप्ततिः॥ (७१) प्रजापंतिः प्रेदुं हरिवः श्रुतस्यं॥

आदित्येभ्यों देवा वै मृत्योर्देवा वै सुत्रमंर्यम्णे प्रजापंतेस्वयंश्विश्शात्प्रजापंतिदेवेभ्योऽत्राद्यंन्देवासुरास्तात्रजंनो ह्रुवंऽिस् यत्रवंमग्निं वै प्रजापंतिर्वरुणायु या वामिन्द्रावरुणा सप्रवृवचतुर्वशा14ा आदित्येभ्यस्त्वष्ट्ररस्मै दानंकामा पुवावंरुन्थेऽग्निं वै सप्रवृवय्यदंश्वाशत्॥56॥ आदित्येभ्यः सुवंरुपो जिंगाया॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ |$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/